

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Μὲ στέχους προφητεύω,
γελῶ καὶ χορατεύω

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς ἀπάντησε δεσπότη δίχως μίτρα,
ποιὸς εἶδε παραδόγαμο μὲ δίχως προξενήτρα,
ποιὸς εἶδε κόκκινο δεντρόν καὶ πράσινο χανδάρι
ποιὸς εἶδε γένεια σὲ σπανό, μαλλιά σὲ κατειδιάρη,
ποιὸς εἶδε χήρους φρόνιμους κι' ὀφίλητες χρηζάδες
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Ποιὸς εἶδε κουβαρδᾶ ποτὲ, κανένα Δελλαπόρτα,
καὶ Καστρινένιο μυαλό ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ βόρτα,
ποιὸς εἶδε κάπαρι ψηλὴ νὰ βγέιη στὴ Ρουσσία,
Λουβέρδο δίχως φέουδα καὶ δίχως φαντασία,
ποιὸς εἶδε πὰ ντὲ πατινὲρ ἀπὸ Καμιναράδες,
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Ποιὸς εἶδε τὰ Χριστόγεννα, Μαγιάτικο λουλοῦδι,
ποιὸς εἶδε γάμο στὰ Σπαρτιά χωρὶς τὸν Πετελούδη,
ποιὸς εἶδε ζωντανὸν κορμὶ στὸ Δράπανο χωσμένο,
γεροντοχόρης μάγουλο νὰ μὴν είναι φτιασμένο,
ποιὸς εἶδε τὴ σαρακοστὴ στὸ δρόμο μασκαράδες,
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Ποιὸς εἶδε τὰ μεσάνυχτα φαγάρι ἀγαμένο,
καὶ στῆς ἀπάνου γειτονιὲς, καντοῦνι σαρωμένο,
ποιὸς εἶδε τὸ φθινόπωρο σὲ κούτσουρα μπουμποῦκι,
καράδι δίχως ἀρμενα, Κοτᾶ χωρὶς τσιμποῦκι,
ποιὸς εἶδε πλούτο σὲ σερούς καὶ σε καλαμαράδες,
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Ποιὸς εἶδε εἰσπράκτωρα βωμῷδ, χωρὶς κοιλιὰ μεγάλη,
ντουγάνα δίχως κάγκελα καὶ δίχως Μονογάλη,
ποιὸς εἶδε ξεκουρούπωτο τῆς νεμπιλτᾶς κορίτσι,
καὶ θέατρον "ὁ Κέφαλος", μὲ δίχως τὰν Ἐνρίτσι,
ποιὸς εἶδε νὰ βαροῦν βιολί, γαϊδούρικ καὶ φοράδες,
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Ποιὸς εἶδε ποιὸς ἀπάντησε κηδεία σὲ καντοῦνι,
μὲ δίχως σταυρομάναλα καὶ Σταύρο Μακαρούνη,
ποιὸς εἶδε διάβασμα νεκροῦ, ἢ καὶ πανηγυράκι,
όπου νὰ μὴν ἐτέλεγωσε μὲ λόγο Σωτηράκη.
ποιὸς εἶδε ν' ἀργυροῦν φατ, ποτέ τους οι παππάδες,
ποιὸς εἶδε νάχουμ' ἐκλογὲς καὶ τίποται παράδει !

Νὰ ἡ ὥρα πίνειάζει,
νὰ ἡ ὥρα προχωρεῖ,
μὰ τὸ χάρτινο χαλάζι,
δὲν τ' ἀκούω νὰ βαρῇ.

Δὲν τὸ βλέπω τὸ χαλάζι,
κι' ἡ γλεμπάγια μοῦ φωνάζει,
"Αν δὲν είναι ζαχαράτο,
τὸ φτωχὸ τὸ Βινιεράτο :

"Αν δὲν είναι μπαμπουρόλες
νάχαμ' ἐκλογὲς πολλές !
ἀν ἡ μπομπονιέρα λείπει,
καληνότερον σήριππο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.ΣΥΥ1Φ3.0017

Κι' ἀν δὲ βγάλουνε βαντζέρα,
νὰ μπουκώσῃ κάθε ψῆφος,
ταρλαμπούμ καὶ ταρλαντζέρα,
δπως ἔγραφε τὸ Ξῖφος !

τίγουν μὲ λόγια μοναχὰ πληγὲς νὰ θεραπεύσῃ,
κι' ἀν εἰν ἀχαρτζίλικωτος,
Θὰ φύγη ξεμαγίκωτος !

Ποῦν οἱ χρόνοι κι' οἱ καιροί,
ποῦν ἐκεῖνα τὰ μομέντα,
ποῦ βρυτζέρα φρουτερή
μὲ χιλιάδες τραταμέντα,
ἀπὸ μπρός μας ἐπερνοῦσε
καὶ λακκές τὴν ἑβατοῦσε
μὲ κολάρους, μὲ κολέτα καὶ μὲ σπέντσερι σκιστό,
δίχως οὔτε νᾶν ἀνάγκη νὰν τοῦ πῆς "εὐχαριστῶ . , ,

Κι' ἀν ἔρχεται ο Μενέλαος μὲ ταχουτ βαλοῦτο,
ἄς εἰν ἡ ὥρα ή καλὴ κι' ἄγιο τὸ μινοῦτο,
μὲ ἀνένταρος στοος ἀναπαραδίτες,
θενάναι σᾶ Μενέλαος μέτα σὲ Γρωπαδίτες !

Ποῦν ἐκεῖνα, ποῦνε τάλλα,
ποῦν τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα,
ποῦ τὸ βλέπαμ' ἀρ' τοὺς τούχους ἀκατάπτυστα νὰ φέρη,
κι' ἐβιζέναμε σᾶν τόσοις ἀνεχόρταγοι κοραῖοι ;
Τώρα πῶς νὰ μὴ στενάζῃ κάθε νηὸς καὶ γεροτάκι,
πώσυνθῆσε σ' ἐκεῖνο τὸ ἀλησμόνητο φουντάκι ;

Τὴν ἀφιξὲι τὴν μάθανε πολλοὶ τοῦ Μενέλαου
καὶ τὸν ἑπιεικολάρανε σᾶ μοῦγες, λάου, λάου,
καὶ τοῦπανε "Μενέλαε, ή ἐκλογὴ χωλαίνει,
παρ' ἀνοιχ'" τὴ βαλάντζα σου καὶ βγάλε τὴν "Ε λένη",
ο δὲ Κρασσᾶς, τοῦ κόμματος προστάτης καὶ κολέας
τοῦ λέει " βγάρτην ἄφοδα καὶ γένομ" Αχιλλέας . , ,

Πέταξ' ο καιρὸς ἐκεῖνος
σᾶν τὸ γλήγωρο πουλὶ,
κι' ο ἀφέντης μας ο φίνος
μὲ τὸ ἔνα τὸ γυιαλὶ,
τὸ σοφᾶ του ξαπλωμένος καὶ λουσάδος σᾶν τὴ κοῦκλα,
καρτερεῖ καὶ περιμένει στὴν Ἀθῆνα... τὴν πανούκλα.

Κι' ο Μενέλαος σᾶν εἶδε τὶ διάθεσις ὑπάρχει,
τοῦπε " μὴν παρεῖηγήτε τὸ ταξεῖδι μου παιδιά,
κι' ήλθα γιὰ νὰ συντροφέψω τὸν καινόργυρο σας Νομάρχη
κι' οὔτε μῶδωσαν 'Ε λένη, κι' οὔτε μῶδωσαν κλειδωδά.
Ἐπὶ τέλους ο ἀρέντης, ἀν καὶ στέκει στὰ δικά του
δὲν ἐπιθυμεῖ βεβαίως τὴ ζημία τοῦ Λουκάτου,
κι' δι τούτης θὰ κάμη γιὰ ταευ φίλους γιὰ τὸ κόμμα,
ἀλλὰ μόνο μὲ τὸ στόμα ! , ,

Καὶ τὰ πλήθι τὰ πεινῶντα
καταριῶνται τὸν ἀπόντα
ποῦ σὲ φτώχιας πέλαο,
μιὰ παληόβαρκα μᾶς δίνει
καὶ πιλότο μᾶς ἀρίνει,
ποιῶνες... τὸ Μενέλαο !
τοὶ δὲ οι καὶ δηλαδή,
τοῦ γραφείου τὸ παιδί !

! Αδικημένα μου παιδιά κοντά μου μαζωχτῆτε,
καὶ κοπετὸν ἀρχίσετε καὶ εἰς λυγμοὺς λυθῆτε.
Τὴ συφορὰ τὴν ἀξαφνη ποῦ φέτο μᾶς πλακώνει,
οὔτε καὶ τὸ μεγάλο μας βουνὸ δὲν τὴ σηκώνει.

! Αδικημένα μου παιδιά κρατεῖτε μου τὸ ἵσο !
Θρηνῶ τε καὶ οδύρομαι ὁσάκις ἐννοήσω,
πῶς ἔναν ψῆφο μοναχὰ τὸ σύνταγμα μοῦ δίνει,
καὶ ως κι' ἔκειος ἀπούλητος ἐφέτο θὰ μοῦ μείνῃ !

Τὸ πᾶν ἐκάλυψε σιγὴ,
σκορδομυτιὰ δὲν πέφτει
έτούτη δὲν εἰν' ἐκλογὴ,
εἰναι Μεγάλη Πέρτη !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ηδε, νὰ ζεγάπω, χωρα μου,
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΑΚΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

πώπερναγκα τὴν ὥρα μου
τσακίνωντας λαστρόνικ;

Ποῦν' τὰ τραχυόδια π' ἀκούγα κι' ἐφεύγαν τὰ σεκλέτια;
ποῦν' κι' ἔκεινα τὰ σοφά κι' ἀμίντα πάρφλέτικ,
ποῦ ή κάρα τὰ πενσάρικες
τοῦ Τρίκαρδου τοῦ βλάμη,
κι' ἀλά τὰ ριτοκάρικες
τοῦ Λούζη τὸ καλάμι;

Μπαμπαχιά, μιλιὰ καμμία
δὲ γρικέται κανενὸς,
μὲ μεγάλ' οίκονομία
κουβεντιάζει κι' ὁ Φανός.

Ψιθυρίζουν Βινιεράτοι,
ψιθυρίζουν Λουκατάτοι,
κι' ὅλους, ἐν τοὺς ταράττει,
ποῦ θὰ πᾶν οἱ Μαρκετάτοι.

Ψιθυρίζεις, ψιθυρέζει,
σοῦ μιλῶ καὶ σιωπᾶς,
καὶ καθένας μουρμουρίζει,
σᾶν ἀγράμματος παππᾶς.

Μὰ κι' δὲ γέρως ποῦ τὸν τρέμουν τῆς περόνης εἰ Λευταί,
ποῦ νὰ είναι τὶ νὰ κάνῃ, ἀρά γε μᾶς ἐνθυμεῖται;

Πῶς νὰ κάθεται κλεισμένος
σᾶν κλωσοῦρα στὴ φωληά,
καὶ δὲ βγένει στολισμένος,
μ' ἀθοστόλιστη ἑληά;

Πῶς δὲν πιάνει τὴν τρουμπέτα τὴν ἀθάνατη ἔκείνη,
ποῦν δὲ Μπλέσας τὴν ἀκούει κι' ἀπο οὐκάτοι τὸν τσακίνει;

Πῶς δὲν πιάνει τὸ κλωσίδι
τοῦ καμπάνας τοῦ μαρκάτου,
ποῦ νὰ τρέξουνε γιὰ ξῦδι,
ἢ σερβάντες τοῦ Λουκάτου;

Μὴ φοδάσαι μπαρμπετόνα
κι' ἀν χαλάζι δὲ φανή,
μὰ τοῦ Κλάουρα τὸ γόνα
ἢ σηκώσουμε στεγνή.

Μ' ἀν στὸ τέλος δισύροκος ἀρχινήσον νὰ θολώνῃ,
κι' ἀν ἀνοίξουν ξάφνου, ξάφνου, καταρράχτες ούρανοῦ,
τότε βέβαια μὲ μίας μᾶς τὴν πέρνει ἀπὸ τ' ἀλώνι,
κι' οὔτε πιάνον ή μετάνοιες τοῦ παππᾶ τοῦ Καρπανοῦ;

Μ' ἀν βλέπεις ἄκρα σιωπὴ,
ποῦ φύλλο νὰ μὴ σιέται,
ρώτα τὸν Πίπη νὰ σοῦ πῆ,
τι σίδερο μασιέται.

*Ρώτα τὸν Πίπη νὰ σοῦ πῆ τὸ σύρμα πῶς δουλεύει,
καὶ πῶς ὁ πανσεβάσμιος Καρπίτσης τὰ βολεύει,
κι' ἀν οὔτε ἵχνος δύλεφτου δὲν βλέπεις νὰ κοιλιέται,
τὸ σπερματόστο καίσται καὶ τὸ κερί χαλιέται

Κι' ἀνοίξ' ὁ Πίπης τὸ σκολεζό
καὶ τρέχουν τὰ κεπέλια,
ἀλλὰ μὲ δίχως ρεμπελιό,
δίχως χαρὲς καὶ γέλοια,
γιατὶ σ' ἐτούτην τὴν χαρὰ,
λείπει τὸ μπρίο τοῦ παρᾶ.

"Ανοίξ' ὁ Πίπης τὸ σκολεζό σ' ἀποκρυμμένο σπίτι,
σ' ἔνα καντούνι ποῦ περνᾶς μὲ βουλωμένη μύτη,
ἀνοίξ' ὁ Πίπης τὸ σκολεζό μὲ τὸ τουπὲ πλουτάνου,
μὰ φαίνεται η μιζέρια πρὶν ἀναιθῆς ἀπάνου!

"Ανοίξ' ὁ Πίπης τὸ σκολεζό, τὸ κέντρον, τὸ σαλόνι,
καὶ κόσμος συμμαζώνεται ποῦ δὲ χωρεῖ βελόνι,
κι' ὁ Σκάρτος τὸ κρασί κερνᾶ,
καὶ τὰ γυιαλιὰ γιορτίζει,
κι' ὁ "Αμπας μακριὰ περνᾶ,
κι' ἀκοῦς νὰ μουρμουρίζῃ.

Τὰ κιάσάσας μωρὸς ἀδερφὲ τὰ βλέπω καὶ στουπέρω,
μ' ἀδὲ σᾶς φάω σᾶ σουπὶές νὰ μὴ μὲ ποῦνε Σπύρο!

Πὲς, πὲς τοῦ Πίπη χώρατα, καὶ μόμολες καμπόσες,
τοῦ Βινιεράτου μπάριζολες καὶ βίμες ἀλλες τόσες,
ἀγάλια, γάλιχ ηρταμες, στῆς σελιδὸς τὸν πάτο,
κι' ὅσα μᾶς ἐξεφύγαντα τὰ λέμε τὸ Σαββάτο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΟΘΟΣ.

Μιὰν ἀστατη ψυχὴ κι' ἀμαρτωλὴ,
ἀφ' ὅτου σ' εἶδε ἐσένα, μαυροφόρα,
ζητᾷ τὴν κόλασί της κάθε ωρα,
σὰν τὸ γλυκὸ ἀπ' τὸ στόμα σου φιλί.
Τὸν ἄδη, πῶχεις στήθος, ν' ἀγκαλιάσῃ,
καὶ μέσ' τὰ τάρταρά του νὰ φωληάσῃ,
νὰ βόσκῃ μέσ' τὴν πίσσα κολασμένη,
κι' ἀθάνατη νὰ ζῇ καὶ δοξασμένη.
Κι' ἔτσι τὸ πῦρ τῆς νᾶσαι τὸ αἰώνιο,
κι' αὐτὴ ποῦ θάγναι μέσα σου... δαιμόγυιο.

Φάλαστρο

ΣΕ ΛΥΤΡΑ

Ἐσύ ποῦ σὲ οὐράνιο ἔχύθηκες καλοῦπι,
γιατὶ, ἀφοῦ ἐμάντεψες πῶς εἶναι τὸ κουνοῦπι,
μοῦ στέρνεις πάλι, δεύτερο μὲ τὴ μικρὴ μπιλιέτο
καὶ λέσ πῶς εἴν ὁ κόρακας; Ἄλλο δὲν ὑποθέτω,
παρὰ πῶς θὰ σ' ἔτσιμησε, μπεκρούδικο κουνοῦπι,
καὶ βρίσκωντας τὸ αἷμα σου γλυκὸ σὰν τὸ σουρεῦπι,
τόσο πολὺ θὰ μέθυσε τὸ κακομοιριασμένο,
πῶθηγήκ' ἀπὸ τὰ ὅρια κι' ἐλάλλιε... καθηγμένο!

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Κουνοῦπι.

Τὸ ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες. Ἐλένη Σ. Ρ. Λουκάτου, Ματθίλδη Γιαννιτσάτου, Εύανθια Σ. Λιβαθινοπούλου, Τερέζα Μεταξά, Μαριάνθη Γιαννουλάτου, Αθηνᾶ Φραγκισκάτου, Πηνελόπη Αλεξανδράτου, Σοφία Μενεγάτου, Εύτυχια Αλιευζάτου, Μαγδαληνή Γαβριελάτου, Μαρία Κουποθέκρα, Ασπασία Ματσούκη.

Οι κ.κ. Παρασκευᾶς Ραζῆς (πρῶτος λύτρης), Γ. Ξεδιζής, Δ. Βαλλιανάτος, Δ. Μενάγιας, Γ. Κοντομίχαλος, Κ. Μεταξάς, Ε. Γιαννουλάτος, Ε. Βιγκλής, Δ. Βαύρβαχης, Δ. Χαλιώτης, Ν. Κρητικός, Δ. Μαζαράκης, Γ. Μακρής, Σ. Αννινος, Σ. Ματαζάγηνας, Λ. Στεφανίτης, Φ. Μπάκης, Γ. Μαρκάτος.

Τὰ φευδώνυμα. Ο συμπαθητικὸς μηχανικὸς τοῦ quartier. — Σας ἔλεγα, ὅτι δὲν θὰ καταχωρῷθῇ τὸ φευδώνυμό σας... Νὰ μ' ἀκοῦτε! — Ο σκύλος τοῦ Καρύδη γυρεύει νύφη — Επαραγγείλατε τὸν σκελετὸν τῶν γυιαλιῶν σας εἰς τὸν Κλάουρον; — Ζήτω ἡ 21 Αύγουστου ὥρα 2 1/2 μεσημέρι. — Επιδεινώκετε τὸν γνωριμίαν μου διὰ νὰ μάθετε τὰ μυστικὰ τοῦ φίλου μου; — Αρτανιάν! Πρέπει νὰ είσαι συνεπής εἰς τὰς συνεντεύξεις μου. — Η μανία σου ἐναντίον τῶν ἀπολλαγέντων. — Δεσποινίς... ή Μούσα γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκδικήσαι (Φ). — Η δέσποινα σοταυτόσορα, τοῦ νεύτη μὲ τὴ Θέρκα. — Πόσους ἀγγέλους ἔχεις Βιβάτε; — Γάχαράκη θὰ σὲ σπείλουνε στὸν

ἄδη!... μόνε! — *Έχετε τὸν ἵππον μου; — Οχι ἔχω τὸν ξιλινον ἵππον σας! (Σας συγγαίρω διὰ τὴν προτοτυπίαν τοῦ φευδώνυμου σας). — Σαλονίκι μπερντέ, Μπουκουβάλ Χανούμ.

*Η δεσποινίς Ασπασία Α. Πρετεντέρη προτείνει εἰς λύσιν τὸ έξης αἰνιγμα.

Εἰς νερὰ πατῶ καὶ φέρω εἰς τοὺς ὄμους μου ἀνθρώπους,
έχν οὓς τὰς ἀραιέστερα τὸ μεσαῖον μου στοιχεῖον,
ο' ὅλους δύνασαι νὰ μ' εὑρῆς τοὺς κατωκημένους τόπους,
ἐπεὶ γῆς νὰ παριστάνω, τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖον.

Τὸ βραχεῖον σας θὲ εἶναι: “Ο μεσημέριος ἀστήρ,, μυθική στορία τοῦ Πούλιου Βέρων.

ΓΡΙΦΟΣ

Στῆς Λειβαθῶς τὸ γιορτινὸ σιργγιάνι,
σὲ βλέπω ποῦ πετάς σάν πεταλοῦδα
ἀπλὸ παρθενικὸ φορεῖς φουστάνι,
μὲ δίχως μπαμπαφίους καὶ βελοῦδα.
Μὰ τὶ σάν εἰσ' ἀπλῆ στὸ ντύσιμό σου,
ποῦ σέργεις Βασιλί-άδες στὸ λαιμό σου!

Ψ. Ά.

XXXXX

Η ΔΑΜΑΣΚΗΝΗ, ἥρχισε νέον δρομολόγιον.
Θὰ ταξειδεύῃ δηλαδὴ δις τῆς ἔβδομαδος διὰ Πειραιᾶ,
τὴν Τρίτην καὶ τὴν Παρασκευήν. Καὶ κατὰ μὲν τὸ
ταξεῖδι τῆς Τρίτης, θὰ προσεγγίζῃ ὡς πάντοτε εἰς
ὅλα τὰ σκαλώματα, κατὰ δὲ τὸ τῆς Παρασκευῆς,
θὰ προσεγγίζῃ μόνον εἰς Ζάκυνθον, Κυλλήνην,
Πάτρας καὶ Πειραιᾶ.

ΠΛΟΙΩΛΕΙΟΝ

Β. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

(Οίκια Φλαγκίνη εἰς τὸ λιθόστρωτον)

*Αφίχθησαν τὰ νουβωτέ καπέλα, σκληρὰ καὶ μαλαχά, γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα, γιὰ ὅλες τῆς τσέπες. Πλουσία συλλογή, εἰδῶν διὰ τὰς χυρίας, πρωτοφαγῆς γιὰ τὸ Αργοστόλι.

*Ἐπίσης νεωτάτη καὶ ἀρίστη συλλογὴ λαιμοδετῶν καὶ ὅλα τὰ ἀνδρικὰ εἰδῆ.

*Ἐφθασαν καὶ τὰ νουβωτάτα προτωτικὰ καπέλα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΙ ΛΕΩΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΤΡΕΙΑΝΟΥ.